

Broj: 03-02-746/2024
Sarajevo, 30.09.2025. godine

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- Zastupnički dom -
gosp. Dragan Mioković, predsjedatelj
- Dom naroda -
gosp. Tomislav Martinović, predsjedatelj

Poštovani,

Sukladno članku IV.B.3.7.c) (III) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa čl. 178. i 179. Poslovnika Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 69/07, 2/08, 26/20 i 13/24) i čl. 171. i 172. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/03, 21/09, 24/20 i 60/24), radi razmatranja i usvajanja, dostavljam Vam **PRIJEDLOG ZAKONA O ZAŠTITI PRAVA NA PRAVIČNO SUĐENJE U RAZUMNOM ROKU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**, koji je utvrdila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 60. sjednici, održanoj 29.09.2025. godine.

Prijedlog zakona se dostavlja na službenim jezicima i pismima Federacije Bosne i Hercegovine u printanoj i elektronskoj formi (CD).

S poštovanjem,

Privitak:

- Prijedlog zakona na hrvatskom jeziku
- Izjava o usklađenosti
- Obrazac broj 1a
- Obrazac broj 2
- Obrazac IFP-NE

**Co: Federalno ministarstvo pravde
gosp. Vedran Škobić, ministar**

Co: predust

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

PRIJEDLOG

ZAKON
O ZAŠTITI PRAVA NA PRAVIČNO SUĐENJE U RAZUMNOM ROKU U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, rujan 2025. godine

**ZAKON
O ZAŠTITI PRAVA NA PRAVIČNO SUĐENJE U RAZUMNOM ROKU U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

I. TEMELJNE ODREDBE

**Članak 1.
(Predmet Zakona)**

Ovim zakonom propisuju se način, uvjeti i postupak zaštite prava na pravično suđenje u razumnom roku u sudskim postupcima koji se vode pred nadležnim sudovima i tužiteljstvima u postupcima istrage u Federaciji Bosne i Hercegovine.

**Članak 2.
(Svrha Zakona)**

Svrha ovoga zakona jeste spriječiti nastajanje povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku, pružiti sudsku zaštitu u slučaju povrede toga prava i primjerenu naknadu za povredu prava.

**Članak 3.
(Rodna ravnopravnost i nediskriminacija)**

- (1) Pravo na zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku pod uvjetima propisanim ovim zakonom imaju sve osobe bez diskriminacije po bilo kojem osnovu sukladno Zakonu o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, br. 59/09 i 66/16).
- (2) Izrazi koji su dati u jednom gramatičkom rodu u ovom zakonu, bez diskriminacije odnose se jednako na muški i ženski spol.

**Članak 4.
(Imatelji prava na pravično suđenje u razumnom roku)**

- (1) Stranka u sudskom postupku koja smatra da nadležni sud nije odlučio u razumnom roku o njenim građanskim pravima ili obvezi ili optužbi za kazneno djelo, ima pravo na sudsku zaštitu shodno odredbama ovoga zakona.
- (2) Stranka ima pravo zaštite prava na postupanje u razumnom roku i u postupcima istrage pred nadležnim tužiteljstvom.

**Članak 5.
(Pravno sredstvo za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku)**

Pravno sredstvo za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku je: zahtjev za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade u slučaju povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku (u daljnjem tekstu: zahtjev).

Članak 6.
(Kriteriji za ocjenu razumnosti duljine trajanja postupka)

U postupku odlučivanja o pravnim sredstvima za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku garantirano člankom II.3 e) Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, uvažavajući kriterije uspostavljene sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, uzimaju se u obzir:

- a) složenost predmeta u činjeničnom i pravnom smislu,
- b) aktivnost suda, tužiteljstva i drugih tijela,
- c) ponašanje podnositelja pravnog sredstva,
- d) značaj predmeta za podnositelja pravnog sredstva,
- e) zakonske odredbe o žurnosti postupka,
- f) ukupna duljina trajanja postupka.

Članak 7.
(Žurnost u postupanju)

Postupak za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku je žuran i ima prvenstvo u odlučivanju.

II. ZAHTJEV ZA ZAŠTITU PRAVA NA PRAVIČNO SUĐENJE U RAZUMNOM ROKU

Članak 8.
(Pokretanje postupka)

- (1) Postupak za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade počinje podnošenjem zahtjeva iz članka 5. ovoga zakona nadležnom sudu ili tužiteljstvu pred kojim se vodi postupak iz članka 1. ovoga zakona.
- (2) Zahtjev iz stavka (1) ovoga članka se može podnijeti dok se postupak iz članka 1. ovoga zakona ne okonča.

Članak 9.
(Sadržaj zahtjeva)

Zahtjev iz članka 5. ovoga zakona treba sadržavati:

- a) osobno ili poslovno ime stranke i njeno prebivalište, boravište ili sjedište,
- b) osobno ili poslovno ime zastupnika ili punomoćnika stranke i njegovo prebivalište, boravište ili sjedište,
- c) naziv suda pred kojim se vodi postupak ili naziv tužiteljstva pred kojim se vodi istraga,
- d) poslovni broj sudskog ili tužiteljskog predmeta,
- e) vrijeme trajanja sudskog postupka ili postupka pred tužiteljstvom,
- f) podatke o predmetu suđenja ili istrage koji ukazuju na to da sud ili tužiteljstvo nepotrebno kasni s odlučivanjem,
- g) obrazloženje zahtjeva kojim dokazuje da je povrijeđeno pravo na suđenje u razumnom roku,

- h) zahtjev za isplatu primjerene naknade,
- i) svojeručni potpis stranke ili zastupnika ili punomoćnika stranke.

Članak 10. (Odlučivanje o zahtjevu)

- (1) O zahtjevu iz članka 5. ovoga zakona odlučuje predsjednik suda ili glavni tužitelj, ako se radi o predmetu u kojem postupaju predsjednik suda ili glavni tužitelj.
- (2) Predsjednik suda ili glavni tužitelj, godišnjim rasporedom poslova može odrediti jednog ili više sudaca ili tužitelja da pored njega vode postupak ili odlučuju o zahtjevu.
- (3) O zahtjevu iz članka 5. ovoga zakona ne može odlučivati sudac ili tužitelj koji je postupao, odnosno postupao u predmetu povodom kojeg je zahtjev upućen.
- (4) Usmena rasprava se ne održava.
- (5) Rješenje o zahtjevu ne smije utjecati na činjenična i pravna pitanja koja su predmet suđenja.
- (6) Rješenje kojim se usvaja ili odbija zahtjev mora biti obrazloženo.
- (7) Rješenje o zahtjevu mora se donijeti u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva.

Članak 11. (Ispitni postupak)

- (1) Predsjednik suda ili glavni tužitelj, u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva iz članka 5. ovoga zakona, zatražit će od suca ili predsjednika vijeća ili tužitelja koji postupaju u predmetu, izvješće o duljini trajanja postupka, razlozima zbog kojih postupak nije okončan i mišljenje o roku u kojem se predmet može riješiti, a može izvršiti i uvid u spis predmeta.
- (2) Sudac ili tužitelj koji postupaju u predmetu dužan je dostaviti izvješće iz stavka (1) ovoga članka odmah ili najkasnije u roku od osam dana.

Članak 12. (Odlučivanje o zahtjevu bez ispitnog postupka)

- (1) Zahtjev se odbacuje bez ispitnog postupka ako odsutnost nekog elementa zahtjeva iz članka 9. ovoga zakona onemogućava da se po njemu postupi ili ako je zahtjev podnijela neovlaštena osoba. Protiv rješenja o odbacivanju zahtjeva nije dozvoljena žalba.
- (2) Zahtjev se odbija bez ispitnog postupka i ako je, s obzirom na trajanje postupka koje je navedeno u prigovoru, očigledno neutemeljen.

Članak 13.
(Odlučivanje o zahtjevu nakon ispitnog postupka)

- (1) Predsjednik suda ili glavni tužitelj proučava izvješće, a po potrebi i spise predmeta, primjenjujući kriterije za ocjenu razumnosti duljine trajanja postupka iz članka 6. ovoga zakona i rješenjem zahtjev odbija ili usvaja.
- (2) Ako predsjednik suda ili glavni tužitelj utvrdi da je zahtjev iz članka 9. ovoga zakona utemeljen, rješenjem će odrediti rok u kojem sudac ili tužitelj treba riješiti predmet, koji u pravilu ne može biti dulji od šest mjeseci od dana donošenja rješenja, te primjerenu naknadu koja pripada stranci zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku.
- (3) Rješenje iz stavka (2) ovoga članka predsjednik suda odnosno glavni tužitelj, dostavlja stranci i postupajućem sucu, odnosno tužitelju.
- (4) Protiv rješenja iz stavka (2) ovoga članka žalba nije dozvoljena.
- (5) Rješenje iz stavka (2) ovoga članka predsjednik suda, odnosno glavni tužitelj dostavlja i Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine radi evidencije.
- (6) Ako sudac ili tužitelj ne riješi predmet u roku iz stavka (2) ovoga članka, dužan je u roku od 15 dana od isteka tog roka dostaviti pisano izvješće predsjedniku suda, odnosno glavnom tužitelju o razlozima nepostupanja.
- (7) Predsjednik suda, odnosno glavni tužitelj dostavit će bez odgode izvješće iz stavka (6) ovog članka Uredu disciplinskog tužitelja Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine na nadležno postupanje.

Članak 14.
(Žalba)

- (1) Ako predsjednik suda ili glavni tužitelj utvrdi da je zahtjev iz članka 5. ovoga zakona neutemeljen, odbit će ga rješenjem.
- (2) Protiv rješenja iz stavka (1) ovoga članka kao i u slučaju kada predsjednik suda ili glavni tužitelj ne odluči u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva, stranka ima pravo žalbe u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Članak 15.
(Nadležnost za odlučivanje o žalbi)

- (1) Žalba iz članka 14. ovoga zakona se podnosi predsjedniku neposredno višeg suda ili glavnom federalnom tužitelju Federalnog tužiteljstva Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: glavni federalni tužitelj), putem predsjednika suda, odnosno glavnog tužitelja koji je odlučivao o zahtjevu.

- (2) Predsjednik suda odnosno glavni tužitelj koji je odlučivao o zahtjevu iz članka 5. ovoga zakona, žalbu sa relevantnim podacima iz spisa predmeta odmah dostavlja predsjedniku neposredno višeg suda ili glavnom federalnom tužitelju.
- (3) Ako je o zahtjevu iz članka 5. ovoga zakona odlučivao predsjednik Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, postupak po žalbi vodi i odlučuje vijeće Upravnog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, sastavljeno od troje sudaca, a ako je o ovom zahtjevu odlučivao glavni federalni tužitelj, postupak po žalbi vodi i odlučuje prvi zamjenik glavnog federalnog tužitelja.
- (4) Žalba se ne dostavlja na odgovor niti se održava usmena rasprava.
- (5) Predsjednik neposredno višeg suda iz stavka (2) ovoga članka i glavni federalni tužitelj, odnosno vijeće iz stavka (3) ovoga članka ili prvi zamjenik glavnog federalnog tužitelja, dužni su odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana prijema žalbe.
- (6) Predsjednik neposredno višeg suda i glavni federalni tužitelj, odnosno vijeće iz stavka (3) ovoga članka, odnosno prvi zamjenik glavnog federalnog tužitelja, može žalbu odbiti kao neutemeljnu i potvrditi prvostupanjsko rješenje ili žalbu uvažiti i preinačiti prvostupanjsko rješenje.

Članak 16. (Pravo na novi zahtjev)

- (1) Ako je zahtjev iz članka 5. ovoga zakona, odbačen zbog neurednosti u smislu članka 12. stavak (1) ovoga zakona, stranka ima pravo podnijeti novi zahtjev.
- (2) Stranka čiji je zahtjev iz članka 5. ovoga zakona odbijen, a koja nije podnijela žalbu, može podnijeti novi zahtjev po proteku roka od šest mjeseci od dana prijema rješenja o odbijanju zahtjeva.
- (3) Stranka čija je žalba iz članka 14. stavak (1) ovoga zakona odbijena, može podnijeti novi zahtjev po proteku roka od šest mjeseci od dana prijema rješenja o odbijanju žalbe.

III. ISPLATA PRIMJERENE NAKNADE ZBOG POVREDE PRAVA NA PRAVIČNO SUĐENJE U RAZUMNOM ROKU

Članak 17. (Visina primjerene naknade)

- (1) Zbog povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku, stranci u sudskom postupku, dosuđuje se primjerena naknada.
- (2) Primjerena naknada iz stavka (1) ovoga članka, određuje se u iznosu od 300,00 KM do 3.000,00 KM po predmetu.

- (3) Iznimno od stavka (2) ovoga članka, u posebnim slučajevima kada je više osoba oštećeno u sudskom postupku u kojem je utvrđena povreda prava na pravično suđenje u razumnom roku, primjerena naknada može iznositi do 10.000,00 KM po predmetu.
- (4) Visina primjerene naknade iz st. (2) i (3) ovoga članka određuje se sukladno mjerilima koja su utvrđena u članku 6. ovoga zakona.
- (5) Rješenje kojim se određuje primjerena naknada iz st. (2) i (3) ovoga članka ima snagu izvršne isprave i dostavlja se nadležnoj vladi iz koje se financiraju sud ili tužiteljstvo pred kojim je došlo do povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku.
- (6) Rok za isplatu po rješenju iz stavka (5) ovoga članka je tri mjeseca.

Članak 18.
(Isplata i osiguranje sredstava)

Primjerena naknada iz članka 17. ovoga zakona, isplaćuje se iz proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za povrede koje su učinjene pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine i Federalnim tužiteljstvom Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno iz proračuna kantona za povredu zaštite prava na pravično suđenje kada je povreda učinjena pred općinskim ili kantonalnim sudom ili kantonalnim tužiteljstvom, iz koga se financira sud ili tužiteljstvo.

IV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.
(Primjena Zakona o vanparničnom postupku)

Na postupke iz ovoga zakona, shodno se primjenjuju odredbe Zakona o vanparničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 2/98, 39/04, 73/05 i 11/21), ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 20.
(Uređenje visine primjerene naknade)

Visinu primjerene naknade u iznosu većem od iznosa utvrđenog u članku 17. ovoga zakona, kantoni u Federaciji Bosne i Hercegovine, mogu drukčije urediti zakonom kantona.

Članak 21.
(Oslobađanje od plaćanja takse)

Stranke su oslobođene plaćanja sudske takse u postupcima koji se vode prema odredbama ovoga zakona.

Članak 22.
(Započeti postupci)

Stranka koja je podnijela apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine prije stupanja na snagu ovoga zakona, ne može podnijeti zahtjev za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku po ovom zakonu.

Članak 23.
(Završna odredba)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“.

O B R A Z L O Ž E N J E
PRIJEDLOGA ZAKONA O ZAŠTITI PRAVA NA PRAVIČNO SUĐENJE
U RAZUMNOM ROKU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. – USTAVNI TEMELJ

Ustavni temelj za donošenje ovoga zakona sadržan je u odredbi članka IV.C.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kojom je propisano da će pravila postupka koja su potrebna da se osigura jednakost u postupanju, kao i temeljna načela pravičnosti u postupcima pred sudovima biti utvrđeni zakonima Federacije. Polazeći od činjenice da se ovim zakonom uređuje postupak zaštite prava na pravično suđenje u razumnom roku u sudskim postupcima, koji se vode pred nadležnim sudovima i tužiteljstvima u Federaciji Bosne i Hercegovine, navedena ustavna odredba predstavlja temelj za njegovo donošenje, a sukladno odredbi članka IV.A.20.(1) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Parlament Federacije je, pored ostalog mjerodavan i za donošenje zakona o obnašanju dužnosti federalne vlasti.

II. – RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

U Bosni i Hercegovini pravni temelj kojim je utvrđeno i kojim se štiti pravo na suđenje u razumnom roku sadržan je u Ustavu Bosne i Hercegovine.

Prema članku II/2. Ustava BiH, prava i slobode predviđene u Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i njezinim protokolima se izravno primjenjuju u Bosni i Hercegovini i imaju prioritet nad svim zakonima. U članku II/3. Ustav BiH sadrži Katalog prava i utvrđuje da „sve osobe na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz prethodnog stavka, što uključuje: e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i kaznenim stvarima i druga prava u svezi sa kaznenim postupkom“. Navedena izravna primjena Europske konvencije uključuje i članak 6. stavak 1. Europske konvencije, koji u svojoj prvoj rečenici glasi: „Prilikom utvrđivanja njegovih građanskih prava i obveza ili kaznene optužbe protiv njega, svatko ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred neovisnim i nepristranim sudom, ustanovljenim zakonom.“

Radi rješavanja problema predugog trajanja sudskih postupaka u zemljama članicama Vijeća Europe, Odbor ministara Vijeća Europe je izdao Preporuku o efektivnim pravnim sredstvima za predugo trajanje postupaka u državama članicama od 24.02.2010. godine. Ta preporuka, između ostalog, ukazuje da prekomjerna kašnjenja u provođenju pravde predstavljaju ozbiljnu opasnost, posebno kada je riječ o poštivanju vladavine prava i pristupu pravdi, da je pretjerano dugo trajanje postupaka često uzrokovano sustavnim problemima. Državama članicama, između ostalog, preporučeno je da poduzmu sve nužne korake kako bi se osiguralo postojanje učinkovitih pravnih lijekova pred nacionalnim vlastima za sve sporne tvrdnje o kršenju prava na suđenje u razumnom roku.

Uz već istaknutu činjenicu o izravnoj primjeni Europske konvencije u Bosni i Hercegovini, treba naglasiti da je Ustavni sud Bosne i Hercegovine konačna instanca supsidijarne zaštite ljudskih prava i sloboda, jer prema članku VI/3.a) Ustava BiH, „ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom Ustavu kada ona postanu

predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini". Ustavni sud u svojim Pravilima utvrdio je mogućnost da, iznimno može razmatrati apelaciju i kada nema odluke nadležnog suda, ukoliko apelacija ukazuje na ozbiljna kršenja ustavnih prava i temeljnih sloboda.

Ustavni sud se prekomjernom duljinom trajanja postupka prvi put bavio u Odluci broj U 23/00 od 02.02.2001. godine. U navedenoj odluci, Ustavni sud razmatrajući pitanje dopustivosti, naveo je da se u kontekstu apelacijske nadležnosti, izraz „presuda“ mora široko tumačiti. Prema mišljenju Ustavnog suda, taj izraz ne treba samo da uključuje sve vrste odluka i rješenja, već i nedostatak donošenja odluke kada se za takav nedostatak utvrdi da je neustavan. Povodom istog pitanja Ustavni sud je u odluci AP 992/04 od 13.09.2005. godine zaključio da u Bosni i Hercegovini, u konkretnom slučaju u Federaciji Bosne i Hercegovine, ne postoji efektivno pravno sredstvo koje bi strankama omogućilo da se žale zbog predugog trajanja postupka, te da nedostaci u organizaciji pravosudnog sustava entiteta, odnosno države, ne smiju utjecati na poštivanje individualnih prava i sloboda utvrđenih Ustavom BiH, kao i zahtjeva i garancija iz članka 6. stavak 1. Europske konvencije.

U daljnjoj praksi, Ustavni sud je kontinuirano nastavio odlučivati o apelacijama podnesenim zbog pretjerane duljine postupaka, u kojima je rješavano o građanskim pravima i obvezama ili o kaznenoj optužbi, a koji su bili u tijeku do donošenja odluke Ustavnog suda. Prilikom donošenja odluka u ovim predmetima, Ustavni sud je dosljedno slijedio praksu Europskog suda u pogledu kriterija slučaja, kao što su složenost, značaj za stranke u postupku, ponašanje stranaka u postupku, ponašanje javne vlasti (sudovi i drugi organi), razdoblje neaktivnosti, odgađanje ročišta/pretres, prosljeđivanje predmeta višem sudu/organu, vraćanje predmeta na ponovni postupak, neadekvatna organizacija pravosuđa, promjene zakonodavstva tijekom postupka. U slučajevima u kojima je utvrđeno kršenje prava na pravično suđenje zbog nerazumne duljine postupka, Ustavni sud je davao naloge redovnim sudovima ili drugim organima da bez daljnjeg odgađanja poduzmu mjere radi okončanja postupka i da o tim mjerama izvijeste Ustavni sud najkasnije u roku od 3 mjeseca od prijema odluke o apelaciji. Također, Ustavni sud je određivao novčanu kompenzaciju za žrtve kršenja ovoga ustavnog prava.

U svezi sa zaštitom prava na pravično suđenje u razumnom roku, treba imati u vidu relevantnu praksu Europskog suda za ljudska prava. Posebno su značajne tri presude koje je Europski sud 30.07.2020. godine donio protiv Hrvatske, Mirjana Marić protiv Hrvatske, Kirinčić i drugi protiv Hrvatske i Glavinić i Marković protiv Hrvatske u kojima je utvrdio da su podnositeljima zahtjeva povrijeđena prava iz članka 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, jer je duljina sudskih postupaka u kojima su oni bili stranke bila prekomjerna i jer nisu imali na raspolaganju djelotvorno pravno sredstvo za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Ove presude su važne zbog toga što je Europski sud detaljno razmotrio djelotvornost pravnih sredstava za suđenje u razumnom roku propisanih Zakonom o sudovima iz 2013. godine, kao i djelotvornost ustavne tužbe temeljem članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu. Europski sud je presudio da aplikanti nisu bili dužni iscrpiti zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, jer taj lijek služi samo za ubrzanje postupka i domaći sud ga usvaja samo ako postupak već traje predugo, a ne radi sprječavanja predstojeće povrede prava na suđenje u razumnom roku. Sukladno

praksi Europskog suda, ubrzavajuće pravno sredstvo može biti djelotvorno, samo ako ga prati zahtjev za primjerenu naknadu. Međutim, takav zahtjev je moguće podnijeti samo ako sudac nije donio odluku u roku koji mu je ostavio predsjednik suda usvajajući zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku. Europski sud je zaključio da to pravno sredstvo nema ni preventivno, niti odštetno dejstvo. Ako bi aplikant uspio sa zahtjevom za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku i time stekao mogućnost podnijeti zahtjev za isplatu naknade, onda je dužan iscrpiti taj pravni lijek. U protivnom, ako pravni lijek iz Zakona o sudovima nije bio uspješan, ustavna tužba je djelotvoran pravni lijek.

Također, ovaj zakon slijedi stajališta utvrđena u odlukama Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i relevantnu praksu i standarde utvrđene u presudama Europskog suda za ljudska prava, u odnosu na pravo na suđenje u razumnom roku i pravo na djelotvoran pravni lijek.

Sukladno navedenom, ukazala se neodložna potreba na poduzimanju aktivnosti u cilju definiranja, odnosno uspostavljanja djelotvornog pravnog lijeka u odnosu na pravo na pravično suđenje u razumnom roku, kroz zakonodavni okvir definiran ovim zakonom, kao i isplatu primjerene naknade. Ovaj zakon predviđa jasan, djelotvoran i ekonomičan zakonodavni okvir kojim se osigurava mehanizam preventivnog pravnog lijeka.

III. - USKLAĐENOST PROPISA S EUROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prilikom izrade ovog zakona, Federalno ministarstvo pravde je imalo u vidu Uredbu o Uredu Vlade Federacije BiH za zakonodavstvo i usklađenost s propisima Europske unije („Službene novine Federacije BiH“, br. 26/20 i 76/20) i Uredbu o postupku usklađivanja zakonodavstva Federacije BiH s pravnom stečevinom Europske unije („Službene novine Federacije BiH“, br. 98/16) i u tom smislu je izvršilo analizu europske pravne stečevine. Nakon detaljne i sveobuhvatne analize, zaključeno je da ne postoje primarni niti sekundarni izvori europskog prava koji reguliraju predmetnu materiju, te obrađivač propisa nije u mogućnosti dostaviti tablicu usklađenosti za ovaj propis.

IV. - OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ZAKONSKIH RJEŠENJA

Članak 1. – Ovim člankom propisuje se sadržaj Zakona koji obuhvaća način, uvjete i postupak zaštite prava na pravično suđenje u razumnom roku u sudskim postupcima i tužiteljstvima u postupcima istrage.

Članak 2. – Ovim člankom propisuje se svrha Zakona koja jeste spriječiti nastajanje povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku, pružanje sudske zaštite u slučaju povrede tog prava i određivanje primjerene naknade za povredu prava.

Članak 3. – Ovim člankom propisuje se rodna ravnopravnost i nediskriminacija po bilo kom osnovu sukladno Zakonu o zabrani diskriminacije.

Članak 4. – Ovim člankom propisuju se imatelji prava na pravično suđenje u razumnom roku, odnosno stranke koje imaju pravo na sudsku zaštitu i u postupcima istrage pred nadležnim tužiteljstvom, sukladno odredbama ovoga zakona.

Članak 5. – Ovim člankom propisuje se pravno sredstvo za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku i to zahtjev za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade u slučaju povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku.

Članak 6. – Ovim člankom propisani su kriteriji za ocjenu razumnosti duljine trajanja postupka uspostavljeni sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava i Ustavnim sudom Bosne i Hercegovine koji se uzimaju u obzir u postupku odlučivanja i to: složenost predmeta u činjeničnom i pravnom smislu, aktivnost suda, tužiteljstva i drugih tijela, ponašanje podnositelja pravnog sredstva, značaj predmeta za podnositelja pravnog sredstva, zakonske odredbe o žurnosti postupka i ukupna duljina trajanja postupka.

Članak 7. – Ovim člankom propisano je da je postupak za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku žuran i ima prvenstvo u odlučivanju.

Članak 8. – Ovim člankom u stavku (1) propisuje se da postupak za zaštitu prava na pravično suđenje počinje podnošenjem zahtjeva za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade nadležnom sudu ili tužiteljstvu pred kojim se vodi postupak. Stavkom (2) propisuje se da se zahtjev ne može podnijeti dok se postupak ne okonča.

Članak 9. – Ovim člankom propisuje se sadržaj zahtjeva za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku i isplatu primjerene naknade u slučaju povrede prava.

Članak 10. – Ovim člankom propisuje se odlučivanje o zahtjevu. O zahtjevu odlučuje predsjednik suda ili glavni tužitelj, koji godišnjim rasporedom poslova mogu odrediti jednog ili više sudaca ili tužitelja da pored njega vode postupak ili odlučuju o zahtjevu. O zahtjevu ne može odlučivati sudac ili tužitelj koji je postupao, odnosno postupao u predmetu povodom kojeg je zahtjev upućen. U postupku odlučivanja o zahtjevu, usmena rasprava se ne održava. Rješenje o zahtjevu ne smije utjecati na činjenična i pravna pitanja koja su predmet suđenja. Rješenje o zahtjevu mora se donijeti u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva i mora biti obrazloženo.

Članak 11. – Ovaj članak propisuje ispitni postupak prema kojem će predsjednik suda ili glavni tužitelj u roku od 8 dana od dana prijema zahtjeva zatražiti od suca ili predsjednika vijeća ili tužitelja koji postupao u predmetu, izvješće o duljini trajanja postupka, razlozima zbog kojih postupak nije okončan i mišljenje o roku u kojem se predmet može riješiti, a može izvršiti i uvid u spis predmeta. Sudac ili tužitelj koji postupao u predmetu dužan je dostaviti izvješće odmah ili najkasnije u roku od 8 dana.

Članak 12. – Ovaj članak propisuje odlučivanje o zahtjevu bez ispitnog postupka. U tom slučaju zahtjev se odbacuje ako odsutnost nekog elementa iz sadržaja zahtjeva propisanih ovim zakonom onemogućava da se po njemu postupi ili ako je zahtjev podnijela neovlaštena osoba. Protiv rješenja o odbacivanju zahtjeva nije dozvoljena žalba. Zahtjev se odbija bez ispitnog postupka i ako je, s obzirom na trajanje postupka koje je navedeno u prigovoru, očigledno neutemeljen.

Članak 13. – Ovim člankom propisuje se način odlučivanja o zahtjevu nakon ispitnog postupka. Pri odlučivanju predsjednik suda ili glavni tužitelj proučit će izvješće a po

potrebi i spise predmeta i rješenjem zahtjev odbiti ili usvojiti. Ako predsjednik suda ili glavni tužitelj utvrdi da je zahtjev utemeljen, rješenjem će odrediti rok u kojem je sudac ili tužitelj dužan predmet riješiti, koji u pravilu ne može biti dulji od šest mjeseci od dana donošenja rješenja i odredit će primjerenu naknadu koja pripada stranci zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku. Protiv ovoga rješenja žalba nije dozvoljena. Rješenje predsjednik suda, odnosno glavni tužitelj dostavlja i Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine, radi evidencije. Također se propisuje da ako sudac ili tužitelj ne riješi predmet u roku koji mu je određen stavkom (2) ovoga članka dužan je u roku od 15 dana od isteka tog roka dostaviti pisano izvješće predsjedniku suda, odnosno glavnom tužitelju o razlozima nepostupanja. Predsjednik suda, odnosno glavni tužitelj dostavit će ovo izvješće Uredu disciplinskog tužitelja Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine na nadležno postupanje.

Članak 14. – Ovim člankom propisuje se da u slučaju kada predsjednik suda ili glavni tužitelj rješenjem odbije zahtjev kao neutemeljen, stranka ima pravo žalbe u roku od osam dana od dana primitka rješenja.

Članak 15. – Ovim člankom propisuje se da o žalbi iz članka 14. ovoga zakona odlučuje predsjednik neposredno višeg suda ili glavni federalni tužitelj. Predsjednik suda odnosno glavni tužitelj koji je odlučivao o zahtjevu žalbu sa relevantnim podacima iz spisa predmeta odmah dostavlja predsjedniku neposredno višeg suda ili glavnom federalnom tužitelju. Ako je o zahtjevu odlučivao predsjednik Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, postupak po žalbi vodi i odlučuje vijeće Upravnog odjeljenja Vrhovnog suda FBiH u sastavu od troje sudaca, a ako je o zahtjevu odlučivao glavni federalni tužitelj, postupak po žalbi vodi i odlučuje prvi zamjenik glavnog federalnog tužitelja. Žalba se ne dostavlja na odgovor niti se održava usmena rasprava. Predsjednik neposredno višeg suda i glavni federalni tužitelj, odnosno vijeće od tri suca Upravnog odjeljenja Vrhovnog suda FBiH ili prvi zamjenik glavnog federalnog tužitelja dužni su odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana prijema žalbe, koji žalbu mogu odbiti kao neutemeljenu i potvrditi prvostupajsko rješenje ili žalbu uvažiti i preinačiti rješenje.

Članak 16. – Ovim člankom propisuje se pravo na podnošenje novog zahtjeva u slučaju ako je zahtjev odbačen zbog neurednosti u smislu članka 12. ovoga zakona koji propisuje odlučivanje o zahtjevu bez ispitnog postupka, odnosno ako ne sadrži neki obvezni zahtjev propisan člankom 9. ovoga zakona.

Članak 17. – Odredbe čl. 17. i 18. propisuju isplatu primjerene naknade zbog povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku. Članak 17. propisuje da se primjerena naknada zbog povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku određuje u iznosu od 300,00 KM do 3.000,00 KM po predmetu. Iznimno, u posebnim slučajevima primjerena naknada može iznositi do 10.000,00 KM po predmetu. Primjerena naknada određuje se sukladno mjerilima za ocjenu razumnosti duljine trajanja postupka propisanih člankom 6. ovoga zakona. Rješenje kojim se određuje primjerena naknada sukladno ovom članku ima snagu izvršne isprave i dostavlja se nadležnoj vladi iz koje se financiraju sud ili tužiteljstvo pred kojim je došlo do povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku. Rok za isplatu po ovom rješenju je tri mjeseca.

Članak 18. – Ovim člankom propisano je da se primjerena naknada isplaćuje iz proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za povrede koje su učinjene pred Vrhovnim

sudom FBiH i Federalnim tužiteljstvom Federacije BiH, odnosno iz proračuna kantona kada je povreda učinjena pred općinskim ili kantonalnim sudom ili kantonalnim tužiteljstvom, iz koga se financira sud ili tužiteljstvo.

Članak 19. – Ovim člankom propisano je da se na postupke iz ovoga zakona shodno primjenjuju odredbe Zakona o vanparničnom postupku, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 20. – Ovim člankom propisano je da kantoni mogu svojim zakonom drukčije urediti visinu primjerene naknade u iznosu većem od iznosa utvrđenog u članku 17. ovoga zakona.

Članak 21. – Ovim člankom propisano je da su stranke oslobođene plaćanja sudske takse u postupcima koji se vode prema odredbama ovoga zakona.

Članak 22. – Ovim člankom propisano je da stranka koja je podnijela apelaciju Ustavnom sudu BiH, prije stupanja na snagu ovoga zakona, ne može podnijeti zahtjev za zaštitu prava na pravično suđenje u razumnom roku sukladno ovom zakonu.

Članak 23. – Ovim člankom propisana je završna odredba o stupanju na snagu ovog zakona, osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“.

V. – JAVNA RASPRAVA

Na 33. sjednici, održanoj 30.04.2024. godine, Vlada Federacije BiH utvrdila je Nacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku i isti uputila Parlamentu Federacije BiH na usvajanje. Zastupnički dom Parlamenta Federacije BiH na 12. redovitoj sjednici održanoj 26.06.2024. godine razmatrao je Nacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku i usvojio zaključak broj: 01-02-1038/24 od 01.07.2024. godine, kojim prihvaća Nacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku te smatra da može poslužiti kao temelj za izradu Prijedloga zakona.

Dom naroda Parlamenta Federacije BiH na 10. redovitoj sjednici od 18.07.2024. godine razmatrao je Nacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku i prihvatio je Nacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku, te smatra da može poslužiti kao temelj za izradu Prijedloga zakona.

Navedenim zaključcima oba doma Parlamenta Federacije BiH zadužuje se predlagatelj da organizira i sprovede javnu raspravu u trajanju od 90 dana, te da prilikom izrade Prijedloga zakona ima u vidu primjedbe, prijedloge i sugestije iznesene u javnoj raspravi, kao i one koje su dostavljene ili će biti dostavljene u pisanom obliku.

Sukladno navedenim zaključcima, Federalno ministarstvo pravde zaduženo je da organizira i provede javnu raspravu. Javna rasprava u trajanju od 90 dana provedena je i zainteresirane osobe pozvane su dati svoj doprinos u stvaranju što kvalitetnijeg zakona.

Tijekom javne rasprave Federalno ministarstvo pravde zaprimilo je pismene komentare na Nacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku, od subjekata kako slijedi:

1. Ministarstvo pravosuđa i uprave Unsko-sanskog kantona dostavilo je općenite komentare u smislu da bi trebalo jasnije precizirati kriterij aktivnost suda ili tužiteljstva, temeljem kojeg bi se moglo utvrditi da li je došlo do povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku ili ne. Komentar je dostavljen i na članak 13. stavak (6) u smislu da dostavljanje izvješća Uredu disciplinskog tužitelja VSTV-a BiH nema svoje pravno utemeljenje prije nego se za ovakvo nepostupanje suca propiše kao disciplinski prekršaj. Također, komentar je dostavljen i na članak 18. Nacrta zakona u pravcu da se sagleda mogućnost isplate novčanog obeštećenja iz posebnih sredstava VSTV-a nastalih uslijed težih povreda službene dužnosti sudaca i tužitelja. Federalno ministarstvo pravde nije uvažilo date komentare s obzirom da su navedena pitanja predmet reforme Zakona o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću BiH.

2. Ministarstvo pravde i uprave Kantona Sarajevo izrazilo je podršku predloženim pravnim rješenjima u tekstu Nacrta zakona, te smatra da je istim osigurana adekvatna zaštita prava na pravično suđenje u razumnom roku, a posebno imajući u vidu obvezu proizašlu iz odluka Ustavnog suda BiH, kojima je u više navrata konstatirano da u pravnom sustavu Bosne i Hercegovine pred redovitim sudovima nije osigurana zaštita stranaka u svezi s nerazumnom duljinom trajanja sudskih postupaka. Primjedba je data na odredbu članka 18. u dijelu kojim je propisano da se primjerena naknada isplaćuje iz proračuna kantona za povredu zaštite prava na pravično suđenje, kada je povreda učinjena pred općinskim ili kantonalnim sudom ili kantonalnim tužiteljstvom iz koga se financira sud ili tužiteljstvo. Navedeno ministarstvo smatra da bi se isplata primjerene naknade trebala izvršiti iz proračuna postupajućeg suda ili tužiteljstva u svakom konkretnom slučaju, imajući u vidu da su sudovi i tužiteljstva u svom radu neovisni i u proračunu kantona imaju posebne odvojene stavke iz kojih izvršavaju sve svoje financijske obveze. Federalno ministarstvo pravde nije prihvatilo navedenu sugestiju imajući u vidu da usporednim pregledom u drugim sustavima koji reguliraju zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, primjerena naknada se isplaćuje iz sredstava državnog proračuna, odnosno kako je predloženo u nacrtu zakona iz proračuna Federacije i iz proračuna kantona.

3. Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Hercegovačko-neretvanskog kantona dostavilo je određeni broj sugestija pravno-tehničke prirode u pravcu poboljšanja teksta Nacrta, koje su uglavnom prihvaćene i ugrađene u ovaj zakon. Kada su u pitanju sugestije suštinskog karaktera, sugestija na članak 10. koja se odnosi na odlučivanje o zahtjevu u smislu da se uvede uvjet da o zahtjevu ne može odlučivati sudac ili tužitelj koji je postupao u predmetu povodom kojeg je zahtjev upućen, uvažena je i ugrađena u članak 10. stavak (3) ovog zakona. Komentar na članak 12. stavak (2) kojim je propisano da se zahtjev odbija bez ispitnog postupka i ako je, s obzirom na trajanje postupka koje je navedeno u prigovoru, očigledno neutemeljen, u smislu da je kriterij paušalno određen i da ostavlja puno prostora za odlučivanje, nije prihvaćen od strane Federalnog ministarstva pravde iz razloga što je i to jedan od kriterija uobičajen u praksi, koji se cijeni prilikom ispitivanja razumnosti duljine trajanja postupka. Sugestija da se u članku 13. u stavku (2) koji se odnosi na odlučivanje o zahtjevu nakon ispitnog postupka skрати rok sa šest mjeseci na tri mjeseca, nije prihvaćena iz razloga što Federalno ministarstvo pravde smatra da je predloženi rok

primjeren. Iz istih razloga nije prihvaćena sugestija da se u članku 16. skрати rok od šest mjeseci za podnošenje novog zahtjeva. Sugestija koja se odnosi na povećanje visine primjerene naknade sa 10.000,00 KM na 20.000,00 KM nije uvažena. Također, ostale komentare općenite naravi, Federalno ministarstvo pravde ovom prilikom nije uzelo u razmatranje.

4. Gender Centar Federacije Bosne i Hercegovine je dostavio sugestiju na usklađivanje članka 3. sa načelom zabrane rodne ravnopravnosti i nediskriminacije. Federalno ministarstvo pravde je prihvatilo ovu sugestiju i na odgovarajući način ugradilo u članak 3. ovog zakona.

VI. – FINACIJSKA SREDSTVA

Za sprovođenje ovog zakona bit će potrebno osigurati finacijska sredstva. Ovaj zakon će imati implikacije na proračun Federacije BiH i proračune kantona imajući u vidu način financiranja Vrhovnog suda Federacije BiH koji se financira iz proračuna Federacije BiH, i način financiranja općinskih i kantonalnih sudova i tužiteljstava koji se financiraju iz proračuna kantona. U tom smislu, Federalno ministarstvo pravde je zatražilo od Vrhovnog suda Federacije BiH i nadležnih kantonalnih ministarstava dostavu podataka o iznosima naknada koje planiraju isplatiti u 2025., 2026. i 2027. godini temeljem utvrđenih povreda prava na pravično suđenje u razumnom roku. Vrhovni sud Federacije BiH dostavio je svoje očitovanje u kojem je naveo da ne raspolaže ni minimalnim statističkim pokazateljima ili parametrima koji bi mogli poslužiti kao temelj za izradu bilo kakve pouzdane projekcije. Međutim, prilikom izrade Prednacrt zakona Vrhovni sud Federacije BiH dostavio je obavijest da je za implementaciju ovoga zakona potrebno osigurati 15.000,00 KM na godišnjoj razini, te su ti podaci prihvaćeni kao relevantni prilikom izrade ovog zakona.

Kada su u pitanju kantonalna ministarstva, fiskalna procjena za naredne tri godine dostavljena je Federalnom ministarstvu pravde, kako slijedi: Ministarstvo pravosuđa i uprave Posavskog kantona je obavijestilo Federalno ministarstvo pravde da u tom kantonu nisu planirane naknade za utvrđene povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku, obzirom na činjenicu da do sada nije bilo takvih slučajeva, međutim tijekom izrade Prednacrt zakona ovo ministarstvo je obavijestilo Federalno ministarstvo pravde da je potrebno planirati iznos od oko 600,00 KM pojedinačno za svaku godinu, tako da se ti podaci mogu uzeti u obzir. Ministarstvo pravosuđa i uprave Unsko - sanskog kantona obavijestilo je Federalno ministarstvo pravde da su u Proračunu Unsko – sanskog kantona za 2025. godinu osigurana sredstva u iznosu od 10.000 KM. U istim iznosima za ove namjene planirana su sredstva u 2026. i 2027. godini. Ministarstvo pravde i uprave Kantona Sarajevo obavijestilo je Federalno ministarstvo pravde da je prema Dokumentu okvirnog budžeta (DOB) Kantona Sarajevo 2025. – 2027. godine za isplatu naknade materijalne štete radi povrede prava na suđenje u razumnom roku od strane Općinskog suda u Sarajevu i Kantonalnog suda u Sarajevu, a na temelju odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Europskog suda za ljudska prava planiran iznos od po 455.100,00 KM za sve tri godine. Projiciranje navedenog iznosa je rađeno na temelju visine realiziranih sredstava za ovu namjenu u 2023. godini, s obzirom da je DOB definiran u mjesecu travnju 2024. godine, te su uz pretpostavku da će u narednim godinama ovaj iznos rasti, predviđena sredstva u nešto višem iznosu. Međutim, sa danom 31.12.2024. godine isplaćena sredstva po

ovom temelju su iznosila 575.280,00 KM, te bi taj iznos, da bi bio poznat u trenutku projiciranja iznosa za naredne tri godine, bio mjerodavan za planiranje sredstava za traženo razdoblje 2025. – 2027. godine i bio bi viši od planiranog. Ministarstvo pravosuđa i uprave Kantona Središnja Bosna obavijestilo je Federalno ministarstvo pravde da je to ministarstvo temeljem dosadašnjih isplata po navedenom temelju, procijenilo da je za navedenu svrhu potrebno osigurati u 2025. godini iznos od 5.000,00 KM, te iste iznose i u 2026. i 2027. godini.

Ministarstvo pravosuđa i uprave Kantona 10 je obavijestilo ovo ministarstvo da nisu u mogućnosti izvršiti procjenu za tekuću godinu, kao i za 2026. i 2027. godinu zbog nepredvidivosti u samom pristizanju predmeta na postupanje, te da će u svakom slučaju po potrebi nastojati iznaći rješenje, ali je obavijestilo Federalno ministarstvo pravde da je u 2023. godini prema Odlukama Ustavnog suda BiH zbog povrede prava na pravično suđenje u razumnom roku isplaćeno oko 7.000,00 KM, a u 2024. godini oko 20.000,00 KM.

Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Hercegovačko - neretvanskog kantona obavijestilo je Federalno ministarstvo pravde da, u konzultacijama sa pravosudnim institucijama u Hercegovačko – neretvanskom kantonu, uzimajući u obzir iskustva iz prethodnih godina za implementaciju Zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku u razdoblju od 2025. - 2027., bi trebalo osigurati oko 50.000,00 KM. Ministarstvo za pravosuđe, upravu i radne odnose Bosansko-podrinjskog kantona je obavijestilo ovo ministarstvo da je potrebno planirati iznos od 5.000,00 KM pojedinačno za svaku godinu (2025., 2026. i 2027.). Federalno ministarstvo pravde je zatražilo podatke od Ministarstva pravosuđa i uprave Tuzlanskog kantona, koje nije dostavilo tražene podatke. Međutim, ovo ministarstvo je prilikom izrade Prednacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku u Federaciji BiH obavijestilo Federalno ministarstvo pravde da je potrebno planirati iznos od 60.000,00 KM u razdoblju od 2025. – 2027. godine, koji podaci su uzeti kao relevantni prilikom izrade ovog zakona.

Ministarstvo pravosuđa i uprave Zapadnohercegovačkog kantona obavijestilo je obrađivača ovog zakona da u okviru svojih nadležnosti i planiranih proračunskih sredstava ne predviđa isplatu naknada temeljem utvrđenih povreda prava na pravično suđenje sa svojih proračunskih pozicija, budući da praksa pokazuje da se godišnje radi o nijednoj ili o jednoj presudi u kojima je utvrđena povreda ovoga prava, te iz tog razloga nije bilo temelja za sustavno planiranje sredstava u tu svrhu. Međutim, tijekom izrade Prednacrt zakona ovo ministarstvo je obavijestilo Federalno ministarstvo pravde da je potrebno planirati iznos od 50.000,00 KM u razdoblju od 2025.-2027. godine, tako da se ti podaci mogu uzeti u obzir. Ministarstvo za pravosuđe i upravu Zeničko-dobojskog kantona obavijestilo je Federalno ministarstvo pravde da podatke o iznosima naknada koje se eventualno planiraju isplatiti zatraži od resornog ministarstva financija koji u svom proračunu ima opredijeljena sredstva u svrhu isplata po sudskim presudama. Federalno ministarstvo pravde je zatražilo podatke od Ministarstva financija Zeničko-dobojskog kantona, koje nije dostavilo tražene podatke. Međutim, Ministarstvo za pravosuđe i upravu Zeničko-dobojskog kantona je prilikom izrade Prednacrt zakona o zaštiti prava na pravično suđenje u razumnom roku u Federaciji BiH obavijestilo Federalno ministarstvo pravde da je potrebno planirati iznos od 24.000,00 KM u razdoblju od 2025.-2027. godine, te su i ovi podaci uzeti kao relevantni prilikom izrade ovog zakona.